ఇసుకపల్లి లక్ష్మీ నరసింహ శాస్త్రి

న్యాయవాది

'**అ**మ్మబాబోయ్...ఎంతపని చేశాను... నిక్షేపంలాంటి ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చానే...ఈ ప్రాక్టీసేమిటి... నేనేమిటి ... నాకెవరు కేసులిస్తారు...' ఊహించుకుంటూ ఆనందరావు ఆయాస పడుతున్నాడు.

'ఏమిటోయ్ ఆలోచనల్లో వున్నట్టున్నావ్ ... నిన్నే ... పిలుస్తుంటే విన పట్టంలా...' కొంచెం బలంగా నే, ఆనందరావు వీపును చరిచాడు వాసు.

ఉలిక్కిపడి 'ఏమిటా మోట సరసం ... వెన్నంతా నెప్పట్టింది గాదు టోయ్...' మొహం చిట్లించాడు ఆనందరావు, ఎడంచేత్తో, వీపును, నిమురుకుంటూ.

శారద, పకపకా నవ్వింది ప్రక్కనే నిలబడి.

'మనవాడు ఆంజనేయస్వామంత వాడు. అంటే హనుమంతులవారు, తన శక్తిని తాను తెలుసుకునేవాడుకాదుట, యితరులు చెప్పేదాక...'వాసు,మొహం యింత వెడల్పుచేసుకుని దీర్ఘంగా, ఆనందరావు మొహంలోకి చూస్తున్నాడు.

'నీ కసలు మంచి మాటలు రావేంటి...' కసురుకున్నాడు, ఆనందరావు.

'చూడు శారదా, నేనేమన్నానని... అసలు యింతకీ దిగులుపడాలసిన అవసరం యేమిటి...ప్రాక్టీసుపెట్టి యెన్నాళ్ళయిందని. అయినా, మనవాడు న్యాయవాదివృత్తి చేపట్టినట్టు పదిమందికి తెలియాలిగా మరి ... అదీగాక, అడపా, తడపా, ఒకటీ అర కేసులు తెస్తుంటే, ఛా ఫో అని విదిలించుకుంటాడా! అసలు యేమిటి యితని మనస్తత్వం నాకర్థం కావటంలేదు... నడుంమీద చెయ్యిపెట్టుకుని తలపైకెత్తి, ఆనందరావు మొహంలోకి అదేపనిగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు వాసు.

'అద్దెకుంటూ, ఏడాదిబట్టీ అద్దె యివ్వకండా, ఆ యింట్లోనే తిష్ఠవేసుకుని కూర్చుని, యజమాని, యిల్లుఖాళీ చెయ్యమని దావావేస్తే, ఆ కాగితాలు పట్టుకుని, నా దగ్గరకు తీసుకొస్తావా, ఆ కిరాయివాణ్ణి. వాడి తరఫున నేను కోర్టులో వాదించాలా. ఇదేగా నువ్వు తెచ్చిన కేసు...'

'కోర్టునుంచి సమ్మన్స్ వచ్చిం తర్వాత కూడా, కేసులేదంటావేమిటో, యిదెక్కడి కర్మంట ! అయ్యో రామచంద్ర ! కేసే లేకపోతే ఆ యజమాని, రామబ్రహ్మంమీద దావా యెందుకు వేస్తాడంట. నీకామాత్రం తెలీకపోతే యెట్లా !...'

'అద్దె యెగ్గొట్టేవాళ్ళనీ, ఇళ్ళు ఖాళీ చెయ్యనివాళ్ళని ప్రోత్సహించమంటావ్ ! అంతేనా నువ్వనేది...'

'అసలు నీకు చెప్పలేక నాకు మతిపోతోంది ... నువ్వన్నా చెప్పవమ్మా శారదా మీ ఆయనకు...'

శారద కిలకిల నవ్వుతూ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

'నా అంతరాత్మకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తించమంటేమాత్రం నాకు చేతకాదు. నువ్వేదయినా చెప్పు...కష్టాలకు ఓర్చి, తన జీవితమంతా ధారపోసి, డబ్బుఖర్చుపెట్టి, చదువులు చెప్పించి, యింత పెద్దవాణ్ణిచేస్తే, వాడు యీనాడు తండ్రిమీద దావావేస్తాడా? నేనేమో, ఆ కొడుకు వకాల్తాపుచ్చుకుని, తండ్రికి యెదురుగా కోర్టులో నిలబడాలా? యిదేగా నీ సలహా ... ఇలాంటి పనులు చస్తే చెయ్యను ... 'నిక్కచ్చిగా అనేశాడు ఆనందరావు, చాలా ఉద్రేకంగా.

'ఇహ నిన్ను బాగుచేయటం మాచేత కాదు. నీ కర్మ నీదే. నేనుమాత్రం ఏంచెయ్యగలనేంటి !...' నిస్పృహగా కూలబడ్డాడు వాసు.

ఆనందరావు కాసేపాగి, తమాయించుకుని, మెల్లిగా వాసుదగ్గరకు వెళ్ళి వాసూ అంటూ పిలిచాడు. అతను మాట్లాడలేదు.

'శారదా, వాసుకు నిజంగా నా మీద కోపం వచ్చింది. కొంచెం కాఫీ తీసుకురా...'

'నీ మీదకాదు. నా మీద నాకే కోపం వస్తోంది. ఎందుకు ఉద్యోగానికి రాజీనామా చెయ్యమన్నానా ?. ఎందుకు యీ వృత్తిలోకి దింపానా అని చొరవ, తెలివి తేటలు వున్నాయి, ఆ ఆఫీసులో ఫైళ్ళ ముందర, యెన్నాళ్ళని కూర్చుంటావ్. ఎడ్వకేట్‌గా, బాగా షైన్ అవుతావని అనుకున్నాగాని, నువ్విట్లా చేస్తావని, నే కల్లోకూడా అనుకోల ...' వాసు, చాలా సీరియస్‌గా, తన బాధను వెళ్ళబుచ్చుకుంటున్నాడు.

'కాఫీ తీసుకో ...' శారద చేతిలో కప్పును, వాసుకు అందించాడు, తాను కూడా మరొకటి తీసుకుంటూ.

శారద, యిద్దరి మొహాల్లోకి, క్షణకాలంచూసి, ముక్కుదూలాన్ని, కిందకు పైకి ఊగించి, గిర్రున తిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

'ఎవరు మనదగ్గరకొచ్చినా, న్యాయం కోసమేవస్తారు. ఆ న్యాయమే కోర్టులో జరిగేటట్టు చూడాలి. అంతే నీ ధర్మం. తర్వాత నీ యిష్టం...' వాసు చప్పున గబగబ వాకిట్లోకి నడిచాడు.

పిలుద్దామనుకుంటూకూడా, పిలవలేకపోయాడు. ఆనందరావు, వాసు వైపుకేచూస్తూ, ఆలోచనగా నిలబడ్డాడు. మనస్సు ఊగిసలాడుతోంది. ఆందోళనగా వుంది. ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ, తన భావాలకే, తనకే వ్యతిరేకంగా సమాధానాలు వస్తున్నాయి. ఎట్లా నిర్ణయించుకోవాలో అర్థంకావటంలేదు.

పొద్దు వాలింది. వాకిలిగేటు తీసినట్టు చప్పుడయింది. ఆఫీసుగది కిటికీలోంచి తొంగిచూశాడు. ఎవరో తనింటికే వస్తున్నట్లు గమనించాడు ఆయన వాలకం చూస్తుంటే, ఆనందరావు లోపల లోపల సంతోషపడుతున్నాడు చూస్తూ, చూస్తుండగానే, ఆయన లోపలికి రానే వచ్చాడు.

'నమస్కారమండి...తమరేనా ఆనందరావుగారు?...'

'మాది రేపల్లె తాలూకా అండి. మేం నలుగురం అన్నదమ్ములం. పెదపులివర్రు పొలాల సంగతి, మీరు యినే వుంటారనుకుంటా... మా పొలం కాజెయ్యాలని, ఆ పున్నయ్య మా మీద అనవసరంగా దావా యేశాడు. నాయం యెక్కడికి పోతుంది. మేం గెలిచాం... అయితే ఆడు ఐకోర్టులో అప్పీలు పెట్టాట్ట ... మీ బోర్డుచూసి వచ్చా ...' వస్తున్న తుమ్మును ఆపుకోవటానికి సతమతమవుతున్నాడు ఆ వచ్చిన ఆసామి.

ఆనందరావుకు ముచ్చెమట్లు పోస్తున్నాయి. జేబురుమాల్తో మొహాన్ని తుడుచుకుంటూ, రొప్పుతున్నాడు

తలుపుప్రక్కనే నిలబడి అంతా వింటూవున్న వాసు, కళ్లు పెద్దవిచేసు

కుంటూ 'శారదా రొట్టెవిరిగి నేతిలో పడింది' అన్నాడు మెల్లిగా.

శారద, మూతికి చెయ్యిఅడ్డం పెట్టు కుని, బలవంతంగా నవ్వాపుకుంటోంది.

ఖంగునతుమ్మి, రెండో తుమ్ముకోసం నిరీక్షిస్తున్నట్లు ముక్కుకు ఎడంగా బట్ట అడ్డంపెట్టుకుని, తల పైకీ క్రిందకు ఊగి స్తున్నాడు వచ్చిన ఆ పెద్దమనిషి.

ఈ సస్పెన్సేమిటి మహాప్రభూ అను కుంటూ, కళ్లార్పకండా, ఆయనవైపుకే చూస్తూ, ఆయన నోట్లోంచి ఏంమాట వస్తుందో అన్నట్లు, మహా యిరకాటంగా కూర్చున్నాడు ఆనందరావు.

తుమ్ముఆగిపోయినట్టుందీ, ముక్కును సాగదీసుకుంటూ,

'ఇంతకీ తమదగ్గరకొచ్చిందెందు కంటే మళ్ళీ ఆయాసపడి నరసయ్య చౌదరిగార్ది పెద్దవకీలుట, ఆ రెక్కడుం టారో కాస్త శలవియ్యండి...నాకా యీ పట్టణం కొత్త...'

ఆనందరావు తల గిర్రున తిరిగింది.

'శారదా, మంచినీళ్లు' అని బిగ్గరగా అరవబోయి, మళ్ళీ వెనక్కుతగ్గి, 'నాకు తెలీదండీ' అని గట్టిగా నొక్కి మరీ అన్నాడు.

'అయితే !...'

'అయితేలేదు గియితేలేదు' పళ్లు పట పటమనిపించాడు ఆనందరావు.

'ఈయన మహాశో పిష్ఠిలాగా వున్నాడే' సణుక్కుంటూ బైటకు నడిచాడు ఆ ఆసామి.

గభాలున శారద, పెద్ద గ్లాసునిండా మంచినీళ్లు తీసుకొచ్చి, మెదలకండా టేబుల్‌మీదపెట్టి, కిక్కురుమనకండా లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

ఆనందరావు, భార్యవైపుకు కొర కొరచూస్తూ, గ్లాసుడు నీళ్లుతాగేశాడు. వాసు, తలవంచుకుని, చేతులు రెండూ దగ్గరకు తీసుకుని, చప్పుడుగాకండా అడుగుల్లో అడుగులు వేసుకుంటూ, మెల్లిగా బైటకు దారిపట్టాడు. ఆనంద రావు తుమతుమలాడుతూ అట్లాగే కూర్చున్నాడు

రోజురోజుకు ఆయన మనస్సు గజి బిజయిపోతోంది. ఎంత ప్రయత్నం చేసినా, తన అంతరాత్మకు విరుద్ధంగా, యేమీ చెయ్యలేకపోతున్నాడు. చెయ్య టానికి యిష్టపడటంలేదు. ఎన్నో అవకాశాలు వచ్చినట్లు వస్తున్నాయేగాని, తీరా గట్టిగా పట్టిచూస్తుంటే, ఏ ఒక్కటీ నిలవటంలేదు ఉక్రోషం యెక్కువయి పోతోంది. తనను ఎగతాళిచేసే వాళ్ళం దరికి చక్కటి గుణపాఠం చెప్పితీరాలి అని ఉద్రేకపడుతూవుంటాడు. వాసు మాత్రం తన పట్టు విడవటం లేదు. సమయందొరికినప్పుడల్లా, నీతిబోధ నలతో ముంచెత్తేస్తూ వుంటాడు. ఉచిత సలహాలు యివ్వటంమాత్రం మానలేదు.

ఆనందరావుకు రాత్రిళ్ళు నిద్రపట్టటం

లేదు. పగలేమో చాలా అలసటగానూ, బాధపడుతున్నట్లుగా, కనిపిస్తాడు. మొహమంతా యింతచేసుకుని, గంటల కొద్దీ, యెవ్వరితో మాట్లాడకండా, ఒంటరిగా, ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటాడు.

'అవును వాసు చెప్పింది నిజమే. యీ వృత్తిలో న్యాయం, అన్యాయం అని విడివిడిగా చెప్పలేం. అంతా ఒకటిగానే కనిపిస్తుంది. అయినా, యేది న్యాయమో, యేది అన్యాయమో మనకుమాత్రం యేం తెలుస్తుంది. కోర్టువారు నిర్ణయించేదే న్యాయం. మన దగ్గరకువచ్చిన పార్టీ కథనమే సత్యం. అలాంటప్పుడు ఎవ రొచ్చినా కాదనేదిలేదు. మన వృత్తి ధర్మం నెరవేర్చాల్సిందే. మన బాధ్యత ల్నుంచి మనం తప్పించుకోకూడదు...' తీవ్రంగా మధనపడుతూ పట్టుదలగా ఓ నిర్ణయానికి వచ్చేస్తున్నాడు ఆనందరావు

అప్పటినుంచి హుషారుగా, ఆనం దంగా, ఉల్లాసంగా, హాయిగా, తేలిగ్గా కనిపిస్తున్నాడు. ఆయనలో వచ్చిన మార్పు స్పష్టంగా తెలుస్తూనే వుంది. వాసు యిట్టే గ్రహించేశాడు కూడా. ఫరవాలేదు యిహ రైలుపట్టాలమీద కొచ్చేసింది అనుకున్నాడు మనస్సులో వాసు.

పగటి వెలుతుర్ని, మెల్లిమెల్లిగా సంధ్యచీకటి, కబళిస్తూ వస్తుంటే, వీధి లైట్లు గప్పున ఒక్కసారి వెలిగినాయి. చీకటంతా మటుమాయమయిపోయింది ఆనందరావు గతుక్కుమన్నాడు. చప్పున ఉలిక్కిపడి టైముచూసు కున్నాడు. చాలాసేపటినుంచి కూర్చు న్నానే అనుకున్నాడు. బద్ధకంగా కుర్చీ లోంచి లేచి, రెండుచేతులూ రెండు వైపులకూ గట్టిగా విదిలించాడు కాసేపు బజారు వెళ్ళదామనే ఆలోచనతో, లోపలికి తొంగిచూస్తూ, భార్యను పిలవ బోయి, వీధి తలుపు చప్పుడయినట్లు అలికిడి విని, కళ్లు పెద్దవి చేసుకుని చూశాడు ఇద్దరు వ్యక్తులు. పూర్తిగా అపరిచితమైన వ్యక్తులు లోపలికి వస్తున్నారు.

ఇంగ్లీషులో, 'లోపలికి రావచ్చా' అని అందులో ఓ వ్యక్తి, గుమ్మంముందు నిలబడి అడిగాడు.

ఆ భాషలోనే లోపలికి రండి అని జవాబిచ్చాడు ఆనందరావు.

ఇద్దరూ వచ్చి కూర్చున్నారు.

'మమ్మల్ని శ్రీనివాసరావుగారు పంపించారు నా పేరు రామనాథం. ఈయన మా స్నేహితుడు వెంకట్రావు గారు, సెక్రటేరియట్‌లో పనిచేస్తు న్నాడు ఇంతకీ నేవచ్చిన పనేమిటంటే, నా భార్యకు డైవోర్స్ యివ్వాలని, నిశ్చయించుకున్నాను. దీనికి మీ సలహా కావాలి. ఎంత త్వరగా యిప్పిస్తే అంత మీకు కృతజ్ఞతగా వుంటానని, నేను హంబుల్‌గా రిక్వెస్ట్ చేస్తున్నాను. ఫీజు

విషయం, మీతో శ్రీనివాసరావుగారు మాట్లాడతానన్నారు...' గుక్కతిప్పు కోకండా చెప్పేశాడు రామనాథం.

ఆనందరావు ఓ క్షణం తటపటా యించి, 'సరే' అన్నట్టు తలవూపి వివ రాలు చెప్పండి. అసలు ఏ కారణంమీద మీరు డైవోర్స్ అడుగుతున్నారు. సీరి యస్‌గా, ఆయన వంక చూస్తూ, 'రైటింగ్ పాడ్'ను ముందరపెట్టుకుని, గబగబ పెన్ కేప్ తీసేశాడు.

'ఏమిటీ నా నోటితోనే చెప్పాలా' కస్సుమన్నాడు రామనాథం

ఆనందరావు కూడా ఆ క్షణంలో ఉగ్రుడయిపోయాడు మళ్ళీ కోపాన్ని యిట్టే అణచుకుని. 'హిందూ మారేజ్ ఏక్ట్, పదమూడవ సెక్షన్ ప్రకారం, ఎనిమిది సందర్భాలలో మగవాడయితే డైవోర్స్ అడగచ్చు అందులో మొదటిది, భార్య శీలం సరిగ్గా లేకపోతే, మతం మార్చుకుంటే, పిచ్చిదయితే...' గబగబ చెప్పుకుపోతున్న ఆనందరావు చప్పున ఆగిపోయాడు, రామనాథం, హఠాత్తుగా, ఆపండి నాకు పిచ్చెత్తేటట్టుంది, అనే టప్పటికి.

'మీరన్నారే మొదటిది అదే అచ్చంగా అదే అంతకంటే నే చెప్పేది లేదు, మీరడగాల్సిందీ లేదు. నా వివ రాలు తీసుకోండి. ఏం పిటీషన్ తయారు చేస్తారో యేమో, అది మీరు చూసుకోండి మీరు ఎప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు వచ్చేసి, ఆ కాగితంమీద సంతకం పెట్టేసి, మీ ఫీజు యిచ్చుకుంటాను...' అమాంతంలేచి నిలబడ్డాడు, రామనాథం.

'కూచోండి. గట్టిగా గదమాయిం చాడు, ఆనందరావు. రామనాథం బిత్తరు చూపులు చూస్తూ, చప్పున కూర్చున్నాడు

'మీరనుకున్నంత సులభంగా జరిగే పనికాదు. నాక్కావలసిన వివరాలు మీరు చెప్పకండా, అట్టా మీరు పారిపోతుంటే, నేను పిటీషన్ తయారుచెయ్యటం ఎట్లా, ఆమెగారి శీలాన్ని శంకించటానికి తగిన ఆధారాలేమన్నా వున్నాయా ? ఎప్పటి నుంచీ, ఆమె ఆ ప్రవర్తనకు అలవాటు పడింది. ఇప్పుడు కూడాఅది కొన సాగిస్తోందా...'

రామనాథం కొయ్యబారిపోయాడు. అట్లాగే ఆనందరావు మొహంలోకిచూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఇంతలోకి వెంకట్రావు అందుకుని, 'మీరు వేసే ప్రశ్నలు, లా ప్రకారం సరియైనవి కావచ్చేమోగాని, మా రామనాథంమాత్రం, వాటికి సమా ధానాలు చెప్పలేడు. ఇంకా మీరు యే ఒక్క ప్రశ్న వేసినా, అతను భరించ లేడు. దయచేసి, 'లా'లో ఏ ప్రకార మయితే విడాకులకు వీలుంటుందో అవన్నీ రాసేసి, తయారుగా వుంచండి మాకు యీ మాత్రం సహాయంచేసి పెట్టండి' పాధేయపడ్డట్టుగా అన్నాడు

ఆనందరావుకు ఎటూ తోచలేదు.

క్షణంసేపు ఆలోచించి, సరే 'మీరు యెల్లుండి సాయంత్రం యిదే టైముకు రండి' అన్నాడు ముక్తసరిగా.

రామనాథం చెయ్యిపట్టుకుని, వెంకట్రావు, మెల్లిమెల్లిగా అడుగులు వేసుకుంటూ బైటకు నడిచాడు.

ఆనందరావు, నుదురుమీద చెయ్యి పెట్టుకుని, తీవ్రంగా మధనపడుతున్నాడు. చివాలున కుర్చీలోంచి లేస్తాడు, మళ్ళీ చప్పున వచ్చేసి కూర్చుంటాడు కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని, పళ్ళు బిగించి చాలా ఆరాటపడుతున్నాడు. క్షణంలో కళ్ళు గభాలున తెరుచుకుని, తానేదో నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు సంతృప్తి పడుతున్నాడు. కాని బైటకుమాత్రం, తాను పడుతున్న ఆందోళన, ఎవ్వరికీ తెలిసేటట్లుగా ప్రవర్తించటంలేదు.

అనుకున్న ప్రకారం, రామనాథం వచ్చినప్పుడు, 'పూర్తి బాధ్యతంతా నా మీద పెట్టారు, అందుకని యింకొంచెం టైముకావాలి' అని పంపించేశాడు, ఆనందరావు.

ఓ కంట కనిపెడుతున్న వాసుకు యిదంతా అగమ్యగోచరంగా వుంది చప్పున పిటీషన్ తయారుచేసి, ఫీజు తీసుకుని, అతన్ని పంపించేసెయ్యక, యెందుకు యిట్లా తిప్పిస్తాడు అని, చిరాకుపడుతున్నాడు. అయితే, తాను యీ కేసులో జోక్యంచేసుకోవటం యిష్టం లేక మెదలకండా వూరుకుంటున్నాడు. దానికి కారణం కూడా ఒకటి లేకపోలేదు. అసలు నిజానికి, రామనాధాన్ని, ఆనందరావుదగ్గరకు పంపించింది, వాసే. తీరా, తాను పంపించానని తెలుస్తే, ఏ విధంగా పరిణమిస్తుందో అని, శ్రీనివాసరావు పంపించినట్లు చెప్పించాడు. రామనాధానికి మతిపోయి, యిక డైవోర్స్ తప్పదని ఖాయంచేసుకున్నసమయంలో, ఆంతరంగికుడయిన ఓ లాయర్ని 'సెలెక్ట్' చేసుకోవాలనుకున్న సందర్భంలో, వాసు తారసిల్లాడు. అతనికి ఆంతరంగికుడు ఆనందరావు కంటె యింకెవరున్నారు కనక ! ఆ కేసు కాస్తా యిట్లా వచ్చేసింది అందుకనే వాసుకు క్షణక్షణం ఆదుర్దాగానే వుంది. రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ, వాసుకు చాలా భయంగానూ, గాభరాగానూ వుంది. ఓ మూల రామనాథం సూటిపోటి మాటలతో సతమతమయిపోతున్నాడు. ఇటేమో తీరా, ఆనందరావు, చివ్వరికి యేంచేస్తాడో అని గజగజలాడిపోతున్నాడు.

ఈసారి రామనాథం, ఒంటరిగానే వచ్చాడు అయితే అంత ధూకుడుగా మాత్రంరాలేదు. చాలా తగ్గి, మాట్లాడుతున్నాడు. ఆనందరావు, అతనితో చాలాసేపు మాట్లాడాడు చాలా నెమ్మదిగా మాట్లాడటంచేత, తలుపుచాటున నిలబడినా కూడా, వాసుకు ఆ సంభాషణ యేమీ అంతుపట్టలేదు.

మర్నాడు వస్తూ వస్తూనే, వాసు

అమాంతం, ఆనందరావుమీద విరుచుకు పడ్డాడు

'నువ్వింత పనిచేస్తావని నే కల్లో కూడా ఊహించలేకపోయాను. రామనాథం భార్య తరపు ప్లీడరుతో నీకేమిటి సంబంధం. ఆయనతో నువ్వు గంటల తరబడిమాట్లాడటం, చూస్తూంటే నువ్వు బాగా దిగజారిపోయావని, మనిద్దరికీ తెలిసినవాళ్లే నాతోవచ్చి చెప్పారు ఇంకా వాళ్ళేవేవో చెప్పారనుకో, వాటిని నేను నమ్మలేదు...'

'ఏం చెప్పారేమిటి !...'

'వినాలని వుందా, నువ్వు అవతల పార్టీదగ్గర డబ్బుతీసుకుని, రామనాథానికి అన్యాయం చేస్తున్నావని కూడా అన్నారు...తెలిసిందా !...'

'మనమంతా దొరకని దొరలం !... పెద్దపెట్టున నవ్వాడు ఆనందరావు.

'అయ్యో అయ్యో ! ఏమిటామాటలు. అయితే వాళ్ళన్నది, నేను విన్నదీ నిజమేనన్నమాట...'

'ఒక్కటిమాత్రం గుర్తుంచుకో. నేను రామనాథానికిమాత్రం చస్తే అన్యాయం చెయ్యను నన్ను ఎవరేమన్నా, నాకేం ఫరవాలేదు. నేను నమ్మకద్రోహిని మాత్రంకాను, కాజాలను, కాబోను...' చాలా సీరియస్‌గా, వాసు మొహంలోకి చూస్తూ అన్నాడు.

వాసు, శారద దగ్గరకువెళ్ళి మొర పెట్టుకున్నాడు. 'నన్ను తలెత్తుకోకండా చేసేస్తున్నాడు. ఇంత యిదిగా మారిపోతా డని అనుకోలేదు. రామనాథం నన్ను ఒకమాట అని ఒకమాట అనకండా వుండటంలేదు. ఆయనకేమి సమాధానం చెప్పాలో అర్థంకావటంలేదు. చివ్వరికి యేంచేస్తాడో యేమో అని భయంగా వుంది. తేరా యీ కేసు నేనే పరిపించె నట్టు తెలిస్తే, యింకేవిధంగా మారు తుందో అనే అనుమానంతో ఏమనలకండా వూరుకుంటున్నాను. నాకేం తోచటం లేదు...' అంటూ వాసు ఏవేమిటో చెప్పు కుంటూ పోతున్నాడు.

ఒక్కక్షణం, నిలబడ్డట్టే నిలబడి, అప్పుడే శారద, లోపలికి వెళ్లిపోయింది వాసు తలెత్తిచూసేటప్పటికి, ఆమెలేదు. గతుక్కుమని, అటూ యిటూ బిత్తరు చూపులుచూస్తూ, గబగబ, ఆనందరావు గదిలోకి వచ్చాడు.

అప్పుడే రామనాథం, ఘర్షణగా మాట్లాడి, చరచరా బైటకు వెళ్ళిపోతు న్నాడు. వాసుకు కాళ్ళూ, చేతులు ఆడ లేదు. ముందుకు ఒకడుగువేసికూడా, మళ్ళీ చప్పున ఆగిపోయాడు.

'చూడు ఆనందరావు! నేనేమేమో అంటున్నానని అనుకోవద్దు. నా మీద దయతలిచి, యీ కేసులోమాత్రం నువ్వు అవతల పార్టీతో ...' నీళ్లు నములు తున్నాడు వాసు

'ఏమిటి ఈ కేసు స్పెషాల్టీ!...'

'అబ్బే అదేంలేదు' ... 'ఎట్లాగా చెప్పటం' అని తనలో తాను ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోతున్నాడు.

'ఈ ప్రొఫెషన్‌లో ఇదింతర్వాత అన్నిరకాలపనులు చెయ్యాలిసివస్తుంది' వచ్చిన అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోవ టంలో, మన గొప్పతనంయేమిటి! మనకు కావాలంటేమాత్రం యిలాంటి అవకాశం ఎప్పుడూ వస్తుందంటావా...'

'ఎలాంటి అవకాశం...' బిగ్గరగా అరిచాడు వాసు.

'ఏమిటట్లా ఉద్రేకపడ్డావ్ ... ఎట్లా వుంది నీ వంట్లో...శారదా...' అంటూ వాసుచెయ్యిపట్టుకుని వీపుమీద మెల్లిగా చరుస్తున్నాడు.

'నాకేంలేదు...నాకుబాగానేవుంది... ఏంలేదు శారదా...ఊరికే పిలిచాడు. నీ పని చూసుకో...' వాసు, ఉద్వేగాన్ని అణుచుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

మర్నాడుకూడా వాసు, ఆనందరావు యింట్లోనే వుండిపోయాడు. బైటకు వెళ్ళాలంటే, బెరుకుగా వుంది తలవంపు లుగా వుంది రామనాథం, ఏమంటాడో అని జంకు ఇంకా ఆనందరావును గురించి, ఎలాంటిమాట వినాలిసివస్తుందో అని బెదురు, అంతకంటె కూడా తనను ఎవరేమంటారో అనే భయంకూడా లేక పోలేదు

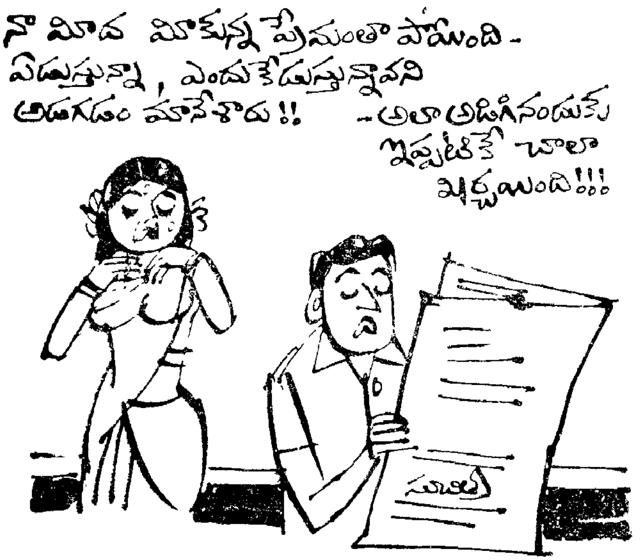

గడియారం సాయంత్రం ఆరుగంటలు ఖంగుఖంగున కొడుతున్న సమయంలో ఆనందరావు వీధిగేటు తెరుచుకుని, చెంగుచెంగున లోపలికి వచ్చేశాడు, సంతోషంగా. వాసు ఆనందరావువైపుకే తల తిప్పుతూ, ఒదిగిఒదిగి, గదితలుపుచాటున నక్కివున్నాడు. ఇంత ఆనందానికి, యేమిటా కారణం అని వూహించుకుంటూ.

'శారదా ... గుడ్‌న్యూస్ ... రామనాథం భార్య చెడ్డదేమికాదు...గిట్టనివాళ్లు వాళ్ళిద్దర్నీ విడదియ్యాలని చేసిన ప్రయత్నం ... ఓపికపట్టి, నిజాన్ని బైటకు తీశాను అదొక పెద్ద కథ, సావకాశంగా చెపుతాను ... ఇప్పుడిద్దరూ కలిసి పోయారు...డైవోర్స్ పిటీషన్ క్లోజ్... రామనాథానికి ఎంత సంతోషంగా వుందో చెప్పటానికి వీల్లేదు ... ఆ నూతన దంపతుల్ని మనింటికి భోజనానికి పిల్చాను... ఏమిటి అట్లా చూస్తున్నావ్ ... నీకేమి అర్థంకాలేదా ... మూగదానిలాగ అట్టా వుండిపోయావేంటి, మాటా పలుకూ లేకండా...అన్నే...శారదా...'

'అయితే ఈ కేసుకూడా పోయిందన్నమాట...' కళ్లు నలుపుకుంటూ గద్గదంగా అన్నది శారద.